

Skandia Ligan

Arrendals Scenarios

POSTER:
ADRIAN
BILD LKPG

SKANDIALIGAN

50-tals Matinéfilm

Berättelsen utspelar sig i Linköping i kvarteren runt Badhusgatan och biografen Skandia . Närbelägna Stångebro upplever nya Bataljer mellan Ligan och "Ö-Gänget" från Tannefors .

12-årige Harry Junior bodde i ett funklshus , Badhusgatan 2 .
Tre trappor upp var Pappa Harrys pianorum . I samma hus men på
Repslagaregatan fanns Mamma "Ebbas blommor" .
Vid Juniors äventyrliga expeditioner , befann han sig alltid
i våningen med pappa eller butiken med mamma ;
så dom inte behövde oroa sig ...

Tvärs över från Bion låg Östgöta Correspondentens imposanta bygge .
I en takvåning huserade Chefsredaktören .
Sonen , elvaårige Stefan var en poetisk varelse som älskade
att förinta bataljoner av tennsoldater med slangbella .

Bakgården rymde tidningens tryckeri . Förbjudet område , kärt tillhåll .
En gång fanns här Grand Hotells trädgård , samtida med
sekelskiftesbebyggelsen "Treans gård" . Nu med sorgesamma
kåkar och inte muntrare slumminnevånare . Bruno var 15 och kände sig
redan vuxen . I en bommad verkstad bakom Badhuset
fanns hans Teater .

Varje Söndag marscherade blåsorkestern från "Frälsis" på Ågatan
under flammande fanor och banér ut i den syndiga Världen ner till
Nykvarnsparken . Där kunde 14-årige trumslagargossen Adrian axla av
sig virveln och smyga iväg för ett bloss bakom Sluss-stugan .

Längst upp i kvarteret tronade stadens bankpalats .
Där bodde Dirrens dotter Louise , 13 . En Törnrosa-uppenbarelse ; fast
pojkkaktig i frisyrr och temperament .

I vår Öppningsscén träffas hennes paranta Veronika-Lake-Moder
Stefans Tyrone-Power-Fader på bion . En glimt av förförelse , månnstro .
Barnen studerar filmporträtten . Föga glimtigt .

Desto mer så i Gene Kellys fajtar-blick i kvällens teknik-kolerade
version av "De tre Musketörerna" . En film som kommer att inspirera
Skandialigan ända ner i äppelknyckar-brallorna !

Fiendesidan kom från Tannefors på andra sidan Stångån ;
"Ö-gänget" innehöll främst bröderna Örjan och Börje , femtonårigt
tvillingpar samt Göte och Gösta , båda fjortisar .
Ena paret har en puch-moped , det andra
en äldre cykel med påhängsmotor .
Namnen - som ingen kunde hålla reda på - kom från Ö-na förstås ,
men också deras ockupation av ön "Hawai" , som låg i Tannefors
kvarnby , strax nedanför slussarna vid Kinda kanal .

Skandia Bio - Höstsäsongen börjar

I målsmans sällskap fraktas Stefan & Louise mot vänstra ingången
och försvinner in i Salongen . Vaktmästarn bugar och river
biljetterna , varefter han återtar sin position vid utgångens
glasdörrar . Därutanför har den bio-hungrande barna-skocken
från Treans gård samlats för att spana in reklamfilmerna ;
Och om turen - och några eftersläntrare - är med dom ,
Förtexterna ! De Tappraste väntade t.o.m på eftertexterna !

Samtidigt hände sig att Adrian i kraft av sin uniform
skingrade hopen för att se sin darling Alice Babs "Tugga Toy från
en kartong , till vi träffas nästa gång !" .
Han hör det svagt bakom Vaktisens ändalykt .
Så lyfts han i höjden av Treans Skyddsängel Bruno ; som alltid
värnar om sina smutsiga keruber .

Vaktisen vänder sig om när han hör gruffet och iakttagar så med
sadistiskt nöje hurusom underklassen drabbar samman .
Adrian och Bruno rullar runt i rännstenen mellan ungarnas
nedhasade yllestrumpor , håliga skor och nakna fötter .
Cyklar välts , hästskit sparkas och heja-ropen skallar !
Si , där , ett prima spektakel !

Adrian : Taaatttaaarjääääävuuul ..

Bruno : Aaaa...aahickarrrrrggghhh .

Adrian har fått fatt i ett flickur under Brunos öppna skjorta och har gjort en strupsnara av lädersnöret . När Bruno fredar sig öppnas etuiet och ett mansporträtt lossar och singlar till marken . Adrian avbryter , lägger sig platt på asfalten med armarna i kors över bröstet . Bruno mixtrar med uret . Hopen har vidgat cirkeln . Svagt hörs MGM-orkesterns Ouverture . Harry Jr cyklar spanande förbi . En Skotte skäller till från pakethållarens sockerlåda ...

Fröken Semanskis Dansskola

Där Ågatan mynnade ut mot Stångån , låg på gården innanför ett valv i en f.d maskinverkstad med stora fönster , Dansskolan . Försiktigt hand i hand , bogserade av en rundhyllt piga , vandrade Stefan och Louise , med miner som leddes de till stupstocken .

PIGAN (småländska) : "Öl-ligan" ... Dumheter !

STEFAN : Nä "Ö-ligan" ! Dom har en egen ö bortåt Kvarnbyn . Men dom kan dyka upp när som helst !

PIGAN : Dum , dum ... DUMHETER !

LOUISE : Dom har scoutknivar ! Skär halsen av folk !

STEFAN : Eller råttor ... åtminstone !

PIGAN : Gu välsigne dem ! Seså , skynda på ! Fröken Semanski blir gramse !

STEFAN : Det är hon jämt iallafall .

LOUISE : Alla Ryssar är gramse .

PIGAN : Dum , dum , DUMHETER ! Hon var med i ryska baletten . På turnéer ... jorden runt . Men hon är född i Eksjö . Som lilla jag .

STEFAN : Lilla ... hrm . Misstänkte nåt sånt ...

PIGAN : Förra veckan drog Ni inte benen efter Er ...

STEFAN : Då var det Sällskapsdans !

LOUISE : (härmar) : Ett , två , tre ... och svinga den armen !
(Med Stefan) Och snurra den foten ! PACHOLSTA !

PIGAN : Va i jistanes är det för nåt i dag då ?

BÅDA : TRIKÅER !!!

PIGAN : JA , vad annars ... det är väl inget ... nudistläger !
Skynda på ! In med er ! Schas !

De rusar in . När pigan litet småleende vänder sig om
står där två blossande ynglingar ;
av cigarettfimpas och tidig pubertet .
De är iklädda en moped med påhågs-motor .

BÖRJE : Hejsan svejsan , lilla Snärtan !

ÖRJAN : Skulle de smaka me ett bloss !?

Pigan : Undan ! Snorungar !

ÖRJAN : Hon nopsar sig , sa Bill !

BÖRJE : Mopsar sig . sa Bull ! Grrrr ...

GATSOPARN : Sopa sig åt fanders ! Säger jag .

Med kvasten i ändalykterna försvinner ynglen pilsnabbt in genom
Valvet . Moppen springs igång och
de försvinner bland bakgårdens skjul .
Pigan rätar till sig sensuellt mens Gatisen vilar på kvasten .
Ett animerat samtal tycks följa ; mens ballett-pianot tonas in ...

SEMANSKI : PACHOLSTA ! Varsågoda kamrater . Råta den
Ryggen ! Sträck den foten ! Balans . Balans .
Den leendet ! DEN LEENDET ... Pascholstaaaaa ...
Igen Karlsson .

Den uråldriga Karlsson hostar lite tangentdamm och tar om sin
Tjajkovski vid pianot . Den lilla gruppen döende svanar i svarta
trikåer och vita skjortor träder åter dansen .
Semanski nynnar falskt och slår takten med pekpinnen .

Semanski : Brut ! Brut ! BRUTT ! Barn , barn ... (suckar)
Svanar ! (svävar) Ljuvaaaaahh svaaaaanaar !
(epileptiskt) INTE HOPPA GRODDDDORNAAA !

Stefan och Louise utbyter blickar . Sen ser de skuggorna röra sig
ovan takfönstren . Semanski har äntrat tribunen
med svarta tavlans stegturer .

SEMANSKI : KARLSSON ! (Smiskar instrumentet)
PACHOLSTA !

Då rasslar det till i kaminen och hennes strikta änglaskrud
draperas av ett svart moln som får den åldriga dansösen att frysa
i en alldeles ny och egen position .

STEFAN (viskar) : Den svarta svanen .

LOUISE (andlöst) : Ö-ligan ! ...

Söndagsäventyr

Den mindre Harry betraktar tveksamt sin söndags-klädda
uppenbarelse i hallspeglarna . Från pianorummet hörs
stapplande takter av "Für Elise".

Pianostolen rymmer pappa Harry och lilla Louise
i krinolin-inspirerad klänning med slokande vit rosett i det
lockigt lockande håret . Harry Jr smyger ner på schäslongen
under bonaden med ett musicerande rokokko-sällskap .
Han ler när Louise kastar en vilsen blick bakåt ...

HARRY SR : Seså , söta Elise ! Se i noterna nu !

JUNIOR : Louise !

SR : Vasa ? Hej Ponken !

JR : Louise , pappa . För Elise .

HARRY SR : Javisst ! Hälsa Farmor !

JUNIOR : Från vem ?

H (Ignorerar) : Tatatata ... taa ! Så , lilla Elise .
Inte ta till lipen . Underbart !
Förnämligt ! Vi tar det från början . Hrm .

Blomsterbutiken låg i förmiddagssol . Regnbågskaskader av
lösa buketter i glänsande metallvaser .
Gröna växter lyste och klängde överallt .
Han hoppade några steg på det rödvita kakelgolvet ...

HARRY JR : Ska jag hälsa Farmor ?

BLOMSTERKORGEN : Gör som du vill ! Gladiolus !

Harry blinkar åt det söta biträdet i sin sol-glansiga sidenrock .

HARRY : Jag gör ju alltid som jag vill !

EBBA (Särar blomprakten i korgen) : Det är för att du är så fruktansvärt bortskämd och dyr i drift ! Men idag betalar väl Satmaran ! Puss , puss , PUSS ! Ståltråd !

Butiksdörren slås igen speglade Polishuset med byggställningar och en glimt av de gamla röda kåkarna underdåsig bugande i sin misär .

Svängdörrarna i sekelskiftespalatset Nygatan 39 anar knappt gossens jehu-väsen . Inte de andra dörrarna heller . Sista dörren får dock en längre åskådan , innan Harry försiktigt knackar . Innifrån hörs radiogudstjänsten ömsom skånskt skorra , ömsom fyllas med salvelsefull psalm-musik .

Han kollar Musse-klockan och knackar hårdare . Dörren gläntas och en sköterskehand sticker ut en liten silverbibel innehållande två enkronor . I motljuset , som sipprar in genom draperierna i de stora fönstren , ser han farmoderns hökprofil under en fjäderhatt . En svag golvlampa belyser de knäppta händerna . Det glimrar i rullstolens pariserhjul .

HARRY : Pappa och mamma häls ...

SKÖTERSKAN : Shhh ! Frun mår inte så bra idag !

HARRY : Nä , jag ser det !

Dörren slamrar igen så att glasfönstret ryser .

Så cyklade Harry med ilfart till Missionskyrkan .
I pelarna vid de himmelska portarna
väntade Söndags-skole-barnen på insläpp .
På bakgårdens färgeri tvärs över gatan
fann han sin gömda mynja-burk . Så litet grusdamm , en
begagnad snusnäsduk .

Och sen linkades mot Pastorn ,
som just organiserar ledet av völdresserade lärjungar .
Harry unnar denne en klapp på huvudet innan han
skadskjuten linkar iväg ...

Låt oss göra ett cykel-montage av Harrys biorunda till den
dramatiska biomusiken till Errol Flynn-filmen
på Regina Bio : "Kapten Blod" .

Mohriska: " Vi fara till Shara !" med Helan & Halvan .
Kanske klockan 3 . Funderar han . Röda Kvarn : "Barnen från
Frostmofjället" . Ischhh !! Royal : "Åsa Nisse" . Nä .
Saga : "Flygmalajen" . Skandia : "Rännstensungar" .
Grand : "Fyrtornet och Släpvagnen" .

Nu cyklar han som en vansinnig tillbaks mot Regina , avvaktar
sedan bakom pelarna vid godiskiosker .
Han har tur ; "Sobra Svenne"- alltid klädsamt salongsberusad -
fraterniserar flörtigt den nya Godis-gudinnan .
Harry smyger mot trappan upp till balkongen ...

SVENNE : Hörru , hörru ... stopp där ! Ursäkta min sköna .
Ännu en fripassagerare ! Hörrdudu !

Den Sköna ser Svenne konfrontera ynglingen , som halar upp
en biljett och släpps loss upp mot biohimlen .
Svenne stoltserar tillbaks och visar triumfatoriskt biljetten .

GODISEN : Dixikola ! (Svenne blinkar oerotiskt) Jag kan
slänga pappret .

NYKVARNSPARKEN

Adrian trumvirvlar och Beckblåset tutar igång Frälsis tåg av
svart-uniformerade soldater med blod och eld
i mössor , blickar och standarer ...
Utanför portvalvet till "Farbror Melins trädgård" sitter "e rarere
litta gumma" på en mjölkpall med sin Skottska Terrier .

Harry junior virvlar fram längs orkestern och snappar upp hunden , kapsylflaskan och godispåsen från Weiders konditori , vars bågformig skyltfönster skymtar mellan de taktfasta lackskorna . Gumman vinkar "Scottie" farväl ...

Till Harrys besvikelse är Parken redan ockuperad av ett Scoutläger ; och än värre han skymtar en och annan Ö-Gångare bland tält , pinn-konstruktioner och annat redo-igt !

Nåja ; Han och Skotten har sin egen arena ; en fristad på andra sidan Nykvarnsbron : "Skattkamarön" . Där , under en himmel av kastanjer , i en hydda av nyponbuskar finns deras dolda flykt-ort . Med utsikt över Stångåns forntida vadställe ; ett grunt porlande vattenfall där Vikingar , medeltida Fotsoldater och resande fjärran ifrån tog sig över . Eller bara som Harry tog en vilopaus i livsresan .

Efter mjölken , marsipanen och Musse Pigg , rätade han till Scottie på filten , slöt ögonen och kopplade av med hornhinnans filmsekvenser från det vilda och blodiga "Slaget vid Stångebro" . Ibland var han Sigismund , ibland Hertig Karl , ibland en menig soldat som kämpade tappert och dog till ingen nytta för Kung och Fosterland . För Farmors Gud . Och Morfars Per Albin .

Frälsningsarméns marschtoner hördes allt närmare . Solglimmer i fladdrande fanor och gyllene instrument . Publiken söndags-klädda på plankbänkar och skuggiga soffor spejande mot den rangliga tribunen där en bastant och svettig Kapten snart ska säga några Gudsord innan den himmelska musiken klingar över nejd och menighet ...

Adrian har satt ner virveltrumman och finner snart en flyktväg mellan bastrumma och fanborg . Bak Sluss-stugans knut fortsätter han på sin fimp . I rökmolnet skymtar plötsligt två figurer smygande över slussportarna ; Göte och Gösta !

Scottie lyfter ena ögonlocket , sniffar i luften ... kollar sin sovande husse ... spanar sen in en neddimpande korvbit i en snörstump .
Tvekar , men lullar sen iväg efter måltiden ; som nu fått ben ...

De två Ö-kända - kamrater till dom från Dansskolan , ska det visa sig senare i historien - har äntrat två cyklar och sätter fart mot parken . Och Skotten efter ...

Adrian snor Slussvaktens damcykel och följer efter .

Harry har vaknat av Scotties skall och är blixtnabbt ur buskaget .

En vild jakt följer genom scoutläger , frälsis-evenemang och plötsligt uppfarande publik .

Här bara ett snabbt referat . Längre i filmversionen .

Alltnog : Göte och Gösta kraschar i nån lämplig eldstad .

Hunden fångas av Adrian . Harry och han blir vänner på livstid .

KAPTENEN : Amen !

LEKPLATSEN

Kol&Koks-Nisse och märren Frugan gjorde sig ingen större brådska när de i långsamt gemak färdades mitt i Repslagaregatan .

Chauffören Nilsson tutade ihärdigt , men fick till svar bara återkommande vindpustar av koldamm från säckarna på det fullastade vagnsflaket .

Så stannar ekipaget . Taxin tvärbromsar .

NILSSON : Nä , Nu Jävlars .

BANKDIREKTÖRSKAN : Nilsson , Nilsson ! Sådant språk !
Redaktörn får ursäkta ... Nilsson kommer från Gottfridsberg .

REDAKTÖRN : Tiderna , Frun . Tiderna !

Tystnaden sänker sig , förutom Nilssons morranden .
Redaktörn och Bankfrun ler ursäktande mot varandra .

På det uppfällda extrasätet smilar Stefan och Louise konspiratoriskt . Bredvid står en stor och en liten resväska .

REDAKTÖRN : Det var förnämligt att Fru Promander var så vänlig att hämta oss vid stationen ... det är ju inte många minuters väg ...

PROMANDER : Å , det var inget besvär alls . Vi nyttjar bil så sällan så . Min man färdas mest mellan bankvalvet och sängkammaren ...
loops , tihi ! Vad säger jag .

NILSSON : Det kunde man ge sig faaa ... fanken på !

”Frugan” har lämnat ett stort osande visitkort på klapperstenen ,
som Nisse snart med omsorg skyfflar i särskild säck .
Då och då kastande en njutfull blick mot limousinen .
Barnen följer roat skådespelet .

PROMANDER : Nilsson ! Veva upp ! Veva upp ! Vad ska man inte få
uppleva . Nåja , Redaktörn har väl varit med om värre kriser ...
Tihi . Som skrivande Globetrotter .

REDAKTÖRN (artig men trött) : För nåt år sen rymde två oxar på
Horns marknad ... och rev nästan tivolits karusell .

PROMANDER : Så förfärligt . (fniss från ungarna) Tyst barn !
det är inget att skratta åt ! (Redaktörn fnisshostar)
Jaså ... jaså ... redaktören behagar skämta med ett vimsigt
fruntimmer ! Fy skäms på sig , stora karln !

Hon skuffar till honom kärvänligt hårt så att både glasögon och
basker far på snedden . Nilsson hötter med näven .

NILSSON : BONNJÄVEL !

BARNEN : BONNJÄVEL !

Nisses ekipage har stannat och kolen rutschar ner i källarn på
Tvåan . Limousinen har stannat vid Treans lekplats .
Full av glada ungar .

Louise : Mor , mor ! Får vi leka !? Snälla mor ...

PROMANDER : Herregud ! Nej och nej ! Se bara på Traspatrasket !
Skrik och skrän och vansinnigt vilda .

REDAKTÖRN : Nåja ... några minuter ändå ! Fru Promander har er
under uppsikt ! Eller hur , snälla Frun .

Han återgäldar retsamt hennes tidigare skuff och hon smälter
direkt . Swish , slås dörrarna upp och snart är ballett-barnen
minglande med Harry , Bruno och Adrian .

Dessa tre är inbegripna i den återkommande och klassiska
hopptävlingen ; Alla tre på varsin gunga sparkar igång , svingar sig
högre och högre mot himlen i de rasslande stålkedjorna ...
och så till publikens nedräkning och NU!-kommando far de tre
som kanonkungar mot nya rekord i gruset .

De sätter sig på sandlåds-kanten för en svalkande Loranga .
Bruno spanar in den något vilset finkladda duon ; förbarmar sig
över dem och svingar igång de två försiktigt
innan han återvänder till grabbgänget .
Övrig publik betraktar fnissigt noviserna från klätterställningen .

Men så avbryts gossarnas gnabbande av Harry som knuffar
vännerna och pekar mot gungorna .
Parets pas-de-deux har nått oanade höjder .
Klätterställningen står upp , viftar och hurrar ...
Till och med Skotten väcks ur sin slummer ...

Nilson bränner fingrarna på fimpen . Redaktörn spärrar upp
korppluggarna . Promanders inglasade blick fylls av skräck och
lösögonfransarna fladdrar desperat och hon faller avsvimmad i
Redaktörns obekväma famn .

Stefan och Elisabeths luftfärd sker i ultrarapid ...
likt ett seglande svane hopp ,
som corde imponerat fröken Smanski .
Nisse och "Frugan" har stannat för att betrakta cirkuskonsten .
Nilsson tar ett steg , halkar till och står fjättrad i hästlorten .

PROMANDER (döende) : Lever dom ?

REDAKTÖRN : Lever frun ?

Hon ler saligt . Redaktörn ansträngt ; Men sen roat , då två
smutsiga nunor leende dyker upp utanför rutan .
Han vevar ner rutan och upp Promander .

TEATERN

I den blå skymningen lyste en Vintergata av upplysta fönster i det
svart odjuret till Tidningshus ; flitens lampor på redaktionen mot
gatan , den intensiva takbelysningen i Tryckeriet mot gården och
så kometsvansar av lastbilar som levererade de enorma rullarna
tryckpapper eller beredde sig att leverera morgontidningen .

Högt upp under takåsen lyste Redaktörens grönglänsande
arbetslampa . I fönstret bredvid släcktes plötsligt taklampan och
de svaga strålkastarna från två ficklampor spelade runt väggarna .

En skarp Telefonesignal hördes genom tjattret av kajor .

REDAKTÖRN : Godkväll , fru Promander ! (Svärmiska toner)

Nej , frun stör icke alls ! Alltid ett nöje !

(Naglar fast luren vid örat och knattrar vidare...)

Jo , ungdomarna har ... acklimatiserat sig ... kan man säga ...

(oroliga toner) Nej , vad kan hända med ... två små
väluppfostrade ungdomar ... de åt just kvällsvarden
och nu gör de läxorna ...

I Stefans rum tänds ljuset . De lägger från sig ficklamporna och
fortsätter skjuta varsina tennsoldat-trupper med gummibanden
och papperskulorna från den rivna skrivboken ...

REDAKTÖRN : (trött) Vi bevakar alltid ... Kvinnofören ...
Javisst , ett delikat ämne ... nej , jag har inte själv begagnat mig
av just den piiiis ... offentliga inrättningen ...

(Han river manuset ur skrivmaskinen och provläser allt
sömndrucknare ... (indignerade toner ...)

Stefan gläntar på dörren . Han viskar till Louise som andas honom
i örat och sen lyser i örongången med ficklampan :

STEFAN : Shhhh ... sluta , det kittlas ...
han nickar alltid till efter Ledarn .

LOUISE : Vikken Ledare ? Det är nog Mor som ringde ...
Hon ringer jämnt till sina hemska vänninor ...

STEFAN : SHHH ... Ledarn , ja Ledarn . Han tar skvallret på stan ...
och ja ... sen skriver han nåt så fler köper blaskan ...
Sen brukar han nappa till ... vi har cirka tre timmar innan han
vaknar och skriver sitt kåseri .

HARRY JR : Jag tar Scottie en runda .

Mamma Ebba sticker ytterligare en kalla i kistdekorationen .

EBBA : Påminn henne om aftonklänningen !

HARRY SR : Ett sista Tack och farväl !

Han lägger från sig guldpenseln i det han citerar texten
på kransbandet . Han ser upp efter sonen men ser endast butiksdörren
slå igen . Han passar på att vänslas med Dekoratrisen .
Puss bakom örat och omfamnade hjälp med adiantum-grönskan . .

EBBA : (Sjunger viskande ;) ”Jag är från topp till tå en
Kärleksstundens barn” (Hans tangent-fingrar runt linningen)
Jag spinner mina garn ... nä ... hur går den ?

HARRY : Nu går vi upp ... och vilar !

Ebba skrattar förföriskt och sticker handen hanses med en ståltråd ...

Knäppta händer över en tallrik med ett strömmingslik .

ADRIANS FAR : För denna vår måltid tackar vi den gode Guden ,
som intet oss missunnar ...

ADRIAN : Missunar mig far en liten cykeltur . månnro ?

FAR : Nävisst , Grabben . Efter Messingen förstås .

ADRIAN : Sure Baby !

MOR : Sånt språk ... sånt språk ! Det är allt det amerikanska !
(Hon tar itu med disken . Far sätter på radion . Jazztoner ...)
Och niggermusiken ! Nämen Harald ! Skäms !

Adrian stannar i dörren och ser Harald smyga upp Aftontidningen
för att dölja sitt jammade väsen ! Han rytm-knäpper med
fingrarna och de utbyter snabba roade ögonkast .

Nynnande "I´ve got You under my skin ..." stolpar Adrian runt på
orkesterpodiet , andas på sämskskinnet
och smeker mässing-instrumenten .
Slår ett snabbsolo på trumsetet , släcker belysningen
och låter den stora aulan vila i frid .

Längst bort i mörkret Bakom marängskapelsen till Badhus ,
där ingen lykta når avvaktar de sammansvurna
Brunos hemliga signal .

Plötsligt jamar en katt , en baksidesdörr smyger upp och Bruno
uppenbarar sig i bredbrättad svart hatt
och svepande mantel i samma kulör .

Ficklamporna lyser upp hans bleka anlete . Bruno mixtrar i
mörkret , mens de andra andas in atmosfären .
De möts av den gamla Verkstadens mer angenäma Olje-doftar .

Bakom en smutsig glasvägg anas Varmbadhusets Cisterner och en liandjungel av rör och kranar . I det övergivna kontoret har Bruno fyllt hyllorna med begagnade böcker och tidningsbuntar . Somliga sidor med kungar och kändisar pryder plankväggarna

Och Teater-paraferalia . En liten scen där skrivbordet stod . Den trånga salongen erbjöd fram och baksäten från en skrotad Citroen . Den vippar när kvartetten bänkar sig . Och fortsätter göra så under den kommande föreställningen ...

Bredvid presennings-ridån vevar Bruno igång en rostig trattgrammofon och en raspig 78-varvare hostar ur sig "Pomp and Circumstance" ... efter ett tag sticker han ut handen och lägger en socka i tratten .

En tjuvkoppla billykta tänds , presenningen stultar isär och en rullgardin på kalkväggen visar Hamlets Elsinore .

BRUNO : "Att vara eller icke vara, det är frågan"

Under Slängkappan ; ett par svartfärgade kronans kalsonger märkta med tre kronor . I en rispa anas ett par Tarzan-badbyxor !

**"Är det modigast att tåla
ett vidrigt ödes hugg och pilar,
eller att ta till vapen mot ett hav av plågor
och dräpa dem beslutsamt?"**

Publiken gapar och kommer i det följande fnissande närma sig de slutliga gapskratten ... Bruno har ett råttlik i högra handen och trollar snart fram en slaktarkniv för den vänstra !

**"Att få dö - att sova, inte mer,
och tro att sömnen gör slut på hjärtats värk,
de slag och stötar som köttet fått till arvedel -
det vore ett slut, en nåd att stilla bedja om.**

Hans gestikulerande får diverse rekvisita på scenen att kollapsa . Han sparkar undan en oljekanna , snirkelar in sig i nån kabel ...

**Att dö, att sova... sova, kanske drömma
-ja, det är stötestenen!
Vilka drömmar ger dödens sömn,
när vi har kastat av oss all jäkt
och kapat livets ankartross?**

Eftersom han ändå krumbuktar sig nedåt får sista biten
bli en liggande position närmare tiljorna !

**"Den tanken hejdar oss, och det är den
som gör eländighetens liv så långt.
Vem ska tåla världens gisselslag,
tyrannens övergrepp, den stoltes fräckhet,
föraktad kärleks pina och lagens tröghet?
Ett hutlöst ämbetsvälde och de sparkar odågan ger
den tåliga förtjänsten?"**

Han sparkar sig loss , lämnar slaktarkniven och rättliket som ett
stilleben vid scenrampens kulörta lampslinga , och samlar sin
gänglighet till en sista teatralisk pose ...

**"Vem tålde livet
om han kunde göra sig kvitt
allt detta bara med en dolk?"
Vem skulle dra på bördorna
och stöna och svettas under livets ok,
om inte vi fruktade för något efter döden,
det oupptäckta landet
från vars gräns ingen har återvänt?"**

Nu guppar Citroen-sätena av dolda fnissningar . En applåd
påbörjas för att dölja skratten ... sen hyssningar när Bruno
signalerar fortsatt föreställning ... Han tar strumpan ur tratten
som senaste tiden skrapat sig i retur på skivans slutvarv .
Bruno vänder på lackskivan och så tonar "Jerusalem"
upp mot himlen av avloppsrör ...

**”Det lamslår viljan,
och hellre bär vi våra vanda plågor
än flyr till andra som vi inte känner.
Den inre rösten gör oss alla fega.**

**Så går beslutsamhetens friska hy
i eftertankens kranka blekhet över,
och företag av högsta vikt och flykt
kan falla platt och mista namnet handling”**

Tyst publik . Ridån dras motvilligt för . Applåder . Skivan spelar ut . Ingen rörelse bak scenen . Stefan och Louise byter förbryllade blickar . Omsider kliver Adrian och Harry upp och får isär presenningarna . Där sitter Bruno till synes förkrossad och hulkande med ryggen mot Salongen . Hatten och Capen får honom att se ut som en skadskjuten skata framför den nedhasade rullgardinen .

Publiken är frysta i sina positioner . Det brummar från rören . En kyrkklocka slår åtta slag . Snyftningarna stegras innan de plötsligt mynnar ut i ett enormt asgarv . Hamlet snurrar runt . Flaxar med Skat-vingarna och singlar hatten ut i atmosfären .

BRUNO : Där fick ni så ni teg Snorungar !

FORTET

Ett sista minne av Hotell Grands lummiga och paviljong-fyllda trädgård var ett litet spaljéat träslott nästgårds Lekparken . Efter muntra sällskap , blev det fotografen Rydholms fotoateljé och så nu ett mer prosaiskt Skomakeri .

Men det var också ett Kavalleri-fort mot plötsliga attacker av blodtörstiga indianstammar . Fredagskvällar ridande på Monarker , Puchar och andra vilda motoriserade hingstar .

Någon timme innan sjubion hördes deras stridsrop
längs S:t Larsgatan innan de samlades till rådslag
utanför Skandia-caféet .

Mellan tjatter , garv och busvisslingar hördes Jukeboxens
Ludde Armstrong och Glenn Miller varje gång
den metalliska glasdörren sparkades upp .

Biobesökarna tog omvägar och Gratisgruppen vid bio-utgången
höll sig borta . Men inte den här kvällen . Den hade också utökats
med en flicka och en Skotte . Vilket gjorde att Huliganerna höll sig i
läder-och mocka-jacke-skinnen .

Men när flickan med hunden fortsatte nedåt
blev frestelsen för stor och Busarna - av vilka vi igenkänner
”Ö-gängets fyra marodörer — avancerade mot Ungskocken .
Den brukade fly i flock , men nu splitrades den i alla väderstreck .
Vilket fick de förföljande att göra likaledes ...

Då börjar det smattra i mopedlacken av kastanjer , ärter och andra
uppfinningsrika projektiler . Ammunitionen räcker också till
att blessa den hojtande hopen .
Välriktade kulor smärtar fräkne-fysionomierna ;
allt från rödöron , osnutna nästippar till svärjande mungipor .

Skyndsamt förs mopparna i skydd vid paviljongväggen .
Därefter grupperar man sig och hittar vapen ur reservdels-
väskorna för att så begynna attacken mot Fortet .

Några vill inte missa bion , någon far hem till mamma ;
men de djärvaste , Ö-gänget , står kvar för rådslag .
Men när en vattenkaskad av okänt innehåll dränker dom är
måttet rågat och de far runt knuten och börjar med gemensamma
krafter äntra Skomakeriet .

De kommer inte långt uppåt väggarna förrän en vattenkanon
spolar ner krakarna . Där står Mäster Rudolf Revär beväpnad med
slangen , stora läderkniven och ett diaboliskt leende .

En blek måne ser och hör en snabb karavan av brummande skalbaggar skynda nerför gatan . På ett tak ligger fyra utpumpade kavallerister . De sträcker ut händerna , grabbar glatt tag i varann och segar sig segervisst i höjden .

En lucka öppnas i Skomakeri-taket och ner för spiraltrappan kommer våra hjältar , välkomnade av Grattis-gruppen , Flickan med skotten och Skomäster Rulle Revär .

REVÄR : Länge leve SKANDIALIGAN !

ZIGENARLÄGRET BAKOM LUFFARLADAN

På andra sidan Hamnens silhuetter av fiskeskutor och lyftkranar anades Stångebro-monumentets strama obelisk i en städad park .

Där bakom bredde sädesfälten ut sig över det forna slagfältet .

En stor lada störde symmetrin ; ett tillhåll för luffare och annat löst folk . Exempelvis Zigenare .

PROMANDER : Det förfärliga schabraket borde rivits för år sedan .
Där huserar ju all världens riffraff !

STEFAN : Riff , sa Bill .

ADRIAN : Raff , sa Bull .

Taxin från Nilssons Hyrverk är fullsatt . I baksätet Promander och Redaktören med lilla Louise i knät och Skottie ;
båda med nosarna tryckta mot rutan .

Extrasätet rymmer de tre viskande och fnissande gossarne A , H & S . Plus en ovanligt tyst Bruno ,
samt en picknickkorg och en stor kameraväska .

Den tillhör Fotografen Olsson som just demonsterar sin kameras hemligheter för en fascinerad Harry . Han riktar linsen mot Chaufför Nilsson , svettig och surmulen
med mössan på obstinat svaj .

NILSSON : Ett Tjuv- & Rackarpack ! Inte ens världskriget kunn ...

PROMANDER : Tyst Nilsson . (Till Olsson :) Han är från
Gottfridsberg !

OLSON : Gotte ! Spöar dom Derby ?

NILSSON (morrar :) Är han fotograf eller målstolpe ?

OLSON : Både och . Dom tog Derby ju ...

PROMANDER : Rutan Nilsson ! STÄNG RUTAN !
(Nilsson skjutsar till rutan och fortsätter gnabbas med Olson)
Jag säger som min salig moder : "Livet är en strid ! Och
Äktenskapet ingen vapenvila" . (Flirt-fniss)
Eller hur redaktörn ? (disträ nick) Seså , Lilla Louise !
Sätt sig ner ... det blir för tungt för redaktörn !

Hon ålar närmare men till hennes besvikelse lyfts Louise mellan
hennes med blomrankor inbjudande sommarklänning och
journalistens defensiva cheviotkostym ,

STEFAN (Viskande) : En strid ! Sa Bill .

ADRIAN : Ingen Vapenvila ! Sa Bull .

Bruno hör dom inte . Han dra ner den rutiga kepsen , lossar på den
röda slipsen och knäpper upp två knappar i finskjortan . Hans
blick har försvunnit i trädalléns framrusande skuggfigurer ...

Harry får privilegiet att trycka på kamerans slutare .
Där står Zigenarfamiljen stoltserande framför en grönmålad
vagn med blomlåda vid det spröjsade fönstret . En raggig hund
ligger på trappen . Stilla rök singlar från skorstenen ,
förbi den svarta laduväggen och upp mot de vajande Pilträden .
Två hästar betar i gröngräset strax intill .

Bakom taxins skyddande ruta ser Fru Promander och hennes ledsna Louise med sorgesam hund hurusom grabbgänget från stan fraterniserar med sönerna från Familjen runt de två stadiga dragarna . Trion får en beledsagad ridtur ...

Plötsligt skräckfylld ser vi Fruns välsminkade nuna , en gapande mun och blinkande ögonbryn ; Hon har upptäckt Nilsson i en minst sagt komprometterande ställning framför kylaren .

NILSSON : Derby ! Fy fan ! Vikken Idiot !
(frotterar sig) Där satt den !
(Vänder om och vinkar med mössan mot Frun med händerna skyddande Louises känsliga väsen)
Tjena moss ! Gamla Socitetshoppa !

Från under en gisten eka vid strandkanten stack ett par skrynkliga frackbyxor och något gistna lackskor ut .

ZIGENARPAPPA : Tjena Greven . Leget horisontalt ser jag !

Greven sparkar ut en pava och två sillburkar .
Pappan äntrar bryggan med lill-flickan på armen .
Han och Redaktören sitter ner på varsin pollare .
Olson och Harry - redan assistent - cirklar runt för foton .
Omsider slår de sig ner vid ekan och Greven ,
Olson hittar en liten plunta i kameraväskan .
Greven hör korkljudet och rullar ut en hög hatt .
Den åker in med plantan ... sekunden senare rister ekan
av hostningar och besvärjelser ...

På håll ses från Bryggan hurusom Greven i full fågelskräme-ornat tråder en lustiger dans till Olson och Harrys höga nöje .

REDAKTÖRN : Har Ni rest långt ?

ZIGGPAPPA : Sumpan ! (?) Sundbyberg , om man säger så .
Har plåtverkstad därstädes .

REDAKTÖRN (Tvekande) Så , Herr ...

PAPPA : ... von Utter ! (?) Nä , jag bara lira med Redaktörn .
Albin Svensson var namnet . Fast i en svartmuskigare version .
Om man säger så .

REDAKTÖRN : Men rötterna ...

ZIGGIE : Hudiksvall . Farsan och Morsan var trapetsare ...serru .
Så blev man til (drömskt) Javars . Cirkus Altendorf .
Han ställer sig med ett ben på pollaren samtidigt som han lyfter
upp lill-tjejen på axlarna och låter henne betrakta
det livliga Hamnlivet på andra sidan ån .
En vedpråm glider förbi i solgasset .

GREVEN (fin-skånska) : Jaa , mina herrar ! Det är något ruttet i
gamla Svedala . Si här , mina kamrater .

Han prasslar fram en tidning från kudd-bunten .

GREVEN : ”STÖLDVÅG I TANNEFORS ! UTLÄNDSKA LIGOR ?!
Ja , Ni jäkla murvlar kan braska på !

OLSON : Vet han nåt ?

GREVEN : Alltid vet man nånting för vederbörligt honorar .

HARRY : Äre nåt skumt på gång ?

GREVEN : Säger bara ... ja ... det är inte bara råttor som smyger
runt på nätterna , där uppe i Slottet mitt ... nännä

OLSON : Skulle en kvarting tillfredsställa greven ?

GREVEN : Tja vars . Men Cognac . Inge hönspiss !

Louise ser Adrian och Stefan testa hästkrafterna .
Åtminstone i en cirkel innan en av zigenarynglingarna rider bort
mot Monumentet . Samtidigt återvänder Pappan och Redaktörn
med lilltösen i hand mellan dem .

Greven har ur ladan trollat fram sin trehjuling med skylten
"KRIGSDRABBAD" . Han far nerför rampen från Ladans
övervåning . Harry är nu iklädd kamerautrustningen plus trebens-
stativ . Tar en bild . En äkta Fotojournalist . Säger Minen .

När alla har packat in sig har Greven parkerat utanför
Promanders ruta . Han tecknar : "Veva ner!" .
Modern lyckas inte hindra Louise från att veva ner !
Hon och Scottie andas in friheten .

GREVEN (Brytning på platt-tyska) : Aaaaah ... den söte
mädchen ! Und den armen mops ! Gucken Sie hier , gnadige Frau !
Den sprattelgubben ! Bare den kronen ! Sehr lustig !

Promander ser den lilla tillsågade och taffligt målade trögubben
hasa sig ryckvis upp för snöret . Hon ser handtagen och styret för
framfart . Grevens vissna aster i hatten ...
Hon bågnar bakåt samtidigt som Redaktörn ger Louise kronan .

GREVEN (Skånskan tillbaks) : Tack ska du ha min lilla
förtjusande ... för att inte säga ... bedårande Ängel .
Puss min Darling . Och Hundan är fin också ! (Till frun :)
Och må lycka och framgång följa dig på de sju haven !

Och har inte Jussi Björling utbrutet i sin klassiska "Till havs!" .
Med Måsarna förflyttar vi oss nu längs med ån , över själva Roxen
och hamnar bland Grosshandlarvillorna på dess norr strand .
Måsflocken vänder med en Fiskebåt .
Ett Göta-kanal-fartyg klyver de inte oävna vågorna .
En mahogny-båt siktar in sig på en brygga med lusthus längst ut .
Limousinen anländer till Sekelskiftesvillan .
De bad-klädda ungdomarna äntrar segelbåten ...
Den kvarvarande Måsen gör sällskap med Bruno
på enslig klipp-attoll .

**JUSSI : Nu blåser havets friska vind ifrån sydväst
Och smeker ljuvligt sjömans kind av alla vindar
bäst!**

**Till havs, till storms, du djärva jakt,
Till storms, till havs, var man på vakt,
Till havs!**

**På endlös led är livet fritt, ej trives tvång,
När havet sjunger, grönt och vitt, sin höga
frihetssång**

**Till havs, till storms, du djärva jakt,
Till storms, till havs, var man på vakt,
Till havs!**

**Sväll härligt, sköna segel, sväll i vindens dust,
Flyg fram med fröjd mot vågens fjäll i stundens
högsta lust!**

**Till havs, till storms, du djärva jakt,
Till storms, till havs, var man på vakt,
Till havs!**

NATTLIGA MARODÖRER

Månen glittrar över Roxens vågor och den ensliga Luffarladan .
Några strimmor avslöjar Grevens trehjuling parkerad bland några
höbalar . Han sover djupt . Konjaks-buteljen på hästtacket .
En likaledes slocknad ficklampa bredvid ...

Nere vid bryggan blinkar dock några lampor . Bakom ekan hukar
Skandia-ligans manliga klientel . Deras viskningar försvinner i
vinden som gör sig alltmer påmind ...

Samtidigt på Riksettan uppför Lagårdsbacke , över järnvägsbron
och vägen ut mot Ekängen , kometar sig tvenne moppeljus mellan
de glesa gatlamporna . En enslig Långtradare krånglar sig genom
Ringstorps-banans trånga passage ;
Och krockar nästan med de fyra på fordonen .

Ryggsäckarna på bakre passagerarna svajar , grabbarn grabbar
desperat , hjulen slirar på de våta gatstenarna och hela berättelsen
kunde slutat här ...

Men efter en kort paus har man stadgat tillvaron.
Vi igenkänner de tidigare Ö-gångarna från Dansskole-debaclet och
från striderna vid Stångebro och Skandiabion - .

Långtradar-chaffisen som stannat , ser dem
argumentera , kolla ryggsäckarna , gnabbas litet till och sen
fortsätta färden . Chaffisen slukar det sista av medvurst-mackan
och tar sista klunken från kaffetermosen ...

I ett Silhuett-spel ser Skandia-ligan mopederna parkeras ,
Ö-gänget smyga uppför rampen
och in genom den halvöppna ladudörren .
Snart öppnas den helt när Handikappcykeln och Greven
far ut i backen och ner mot vattnet .

Ligans Lyskvastar från flicklamporna finner honom fortsatt
sovande . Från ladan hörs svärjandes och grälände röster .
Tjuvgömman synes icke säker , strålkastare bländar , man anar
poliser i buskarna ... så man tar till schappen .

Men kommer inte långt . Nattugglan spanar in den kommande
bataljen och hojtar glatt . Kombatanterna har försett sig med de
långa halmstörar som lutats mot väggen .
Och det blir en strid fullt värdig Dumas Musketörer...
Kort här i texten , längre i filmen ...

Men de något äldre och mer slagsmåls-vana Göte , Gösta , Örjan
och Börje - hette dom visst - får omsider övertaget
och backar Ligan mot bryggan .
Triumfatoriskt njuter de av Ligans uppsträckta händer och deras
vapen som nu snopet guppar i vind och vågor ...

Med Störarna i magtrakten backas Ligan allt närmare
bryggkanten ; men så , en plötslig stråkastare rakt mot Ö-gängets
förvånade nyllor . En nödraket blossar upp och far över deras
kepsar , luvor och mittbenor ...

Det sista de ser av båten är Ligans farväl-vinknigar och ett med
månen kapp-lysande Bankdirektörs-anlete .
Han vinkar galant med Kaptensmössan .

Men provningarna är inte över för de stackars Ö-na .
Gnäggningar , hundmorr och gapskratt får dom att snurra runt :
två smilande Mörrar , en svansviftande byracka
och två stor-garvande Zigenar-ryttare .

Klipp till : Polispiketen och Tradar-chaffisen , som fattat spejar-
posto vid bron . De har aldrig skådat något liknande ;
Hästar , hund och moped i vild förföljelse ... klappret av hovar
mot gatstenarna , vargskall och de alltmer desperata motorvrålen
och så polisernas siren-tjut . Chaffisen sätter ostmackan i halsen ,
spottar ut kaffet ... han hostningar är det sista som hörs , innan ett
passerande ånglok barmhärtigast suddar ut Sceneriet .

Dess tjutande dödsskri intonerar Bellmans "Nu lunka vi så
småningom" .

MUSIKMONTAGE I FÄRG OCH SVARTVITT

Det följande berättas i en "splitscreen" i färg där Sångarsällskapets
enskilda nunor inramas av en eklövskrans .

Resten av filmen upptages av stumfilms-inspirerade
Sekvenser kring DÖDEN !

Sällskapet sitter runt ett kräftfyllt bord med en myckenhet
Dryckjom . Glada Papperslyktor svingar med sången .
Vi är i det marschall-lysande lusthuset i slutet av bryggan med
kulörta lyktor . Grosshandlar-villans fönsterljus
speglas i Roxens svarta vågor .

FRU PROMANDER :

Så lunka vi så småningom
Från Bacchi buller och tumult
När döden ropar "Granne kom
Ditt timglas är nu fullt"
Du gubbe fäll din krycka ner
Och du du yngling lyd min lag
Den skönsta nymf som åt dig ler
Inunder armen tag

ALLA :

Tycker du att graven är för djup
Nå välan så tag dig då en sup
Tag dig sen dito en dito två dito tre
Så dör du nöjdare

Så samtidigt till den svartvita filmen ; som kan ha litet av
Stumfilmens ryckighet i tempo och klippning .
Ebba och Harry Jr anländer med chas-cykeln och en banankartong
till "Garnisonsjukhusets Kapell" .
Hissen är trång och dessutom innehållande en likkista .
Harry knäpper på hissknappen mot Underjorden .
På bårar i den svagt upplysta källaren vilar spöklakan-svepta
kroppar . En fot med namnlapp ! Harry blundar .
Hammarlagen från mammans hammare väcker honom mot
Dekorationen med röda rosor och vita liljor .

REDAKTÖRN:

Du vid din remmare och press
Rödbrusig och med hatt på sned
Snart skrider fram din likprocess
I några svarta led
Och du som pratar där så stort
Med band och stjärnor på din rock
Ren snickarn kistan färdig gjort
Och hyvlar på dess lock

UNGDOMARNA :

Tycker du att graven är för djup
Nå välan så tag dig då en sup
Tag dig sen dito en dito två dito tre
Så dör du nöjdare

Under Häng-björken sitter Stefan och pappan under ett spretigt
rött damparaply . I regnridåerna långt borta ses ett gravtåg sakta
skrida från Uppståndelsen kapell bort till en nygrävd grav .
Pappan tar av sig hatten , böjer huvudet . Han lossar handen om
sonen och Stefan springer snabbt ner till moderns grav och nästan
kastar den lilla buketten på stenen .
Regndroppar snuddar violer och suddar
stenens inristning ...”älskade” ...

BANKDIREKTÖREN :

Men du som med en trumpen min
Bland riglar galler järn och lås
Dig vilar på ditt penningsskrin
Inom din stängda bås
Och du som svartsjuk slår i kras
Buteljer speglar och pokal
Bjud nu godnatt drick ur ditt glas
Och hälsa din rival

I den runda fontänen i S:t Larsparken har en liten fågel flugit in i
vattenstrålens pumpande pelare . Den hamnar vingbruten i den
omgivande blomplanteringen . Scottie har upptäckt den och drar
Louise ditåt . Hon strävar emot . Med skräck ser hon park-
arbetarens skyffel vina genom luften . Ett slag räcker .
Barn springer lekande förbi parksoffan
där Louise håller tätt om hunden .

ALLA :

Tycker du att graven är för djup
Nå välan så tag dig då en sup
Tag dig sen dito en dito två dito tre
Så dör du nöjdare

GREVEN :

Och du som under titlars klang
Din tiggarestav förgyllt vart år
Som knappast har med all din rang
En skilling till din bår

Och du som ilsken feg och lat
Fördömer vaggan som dig välvt
Och ändå dagligt är plakat
Till glasets sista hälft

ALLA :

Tycker du att graven är för djup
Nå välan så tag dig då en sup
Tag dig sen dito en dito två dito tre
Så dör du nöjdare

BRUNO :

Du som vid Martis fältbasun
I blodig skjorta sträckt ditt steg
Och du som tumlar i paulun
I Chloris armar feg
Och du som med din gyllne bok
Vid templets genljud reser dig
Som rister huvud lärd och klok
Och för mot avgrund krig

ALLA :

Tycker du att graven är för djup
Nå välan så tag dig då en sup
Tag dig sen dito en dito två dito tre
Så dör du nöjdare

I Kåkstaden Salvedal där Tinnerbäcken mynnade ut i Stångån
fanns på den tiden ett vedupplag . Frälsis-klädda Adrian och
modern letar sig fram genom den gyttriga bakgården . En skock
ungar stirrar håglöst från en kulle med vedsäckar ,
halvt dolda bakom en pyramid lådor .

Modern tar fram matpaketen ur Unicaboxen . Sätter den på bordet
som är omgivet av fler "Olycksbarn" .

Adrian hör en duns uppifrån och vindlar upp för trappen ;
Öppnar vindsluckan , ser snaran i bjälken , den fällda pinnstolen
och mannen på golvet . Han ler drucket mot Adrian och
formar läpparna till ett : "Hej du!"

Vi återvänder till det glada Sällskapets lusthus .
Dess uppmuntrande Scenografi och Gemenskapens lustiga Komedi
i handtag , famnar och kyssar ...

ALLA :

Och du som med en ärlig min
Plär dina vänner häda jämt
Och dem förtalar vid ditt vin
Och det liksom på skämt
Och du som ej försvarar dem
Fästän ur deras flaskor du
Du väl kan slicka dina fem
Vad svarar du väl nu

Tycker du att graven är för djup
Nå välan så tag dig då en sup
Tag dig sen dito en dito två dito tre
Så dör du nöjdare

Men du som till din återfärd
Ifrån det du till bordet gick
Ej klingat för din raska värd
Fastän han ropar "Drick"
Driv sådan gäst från mat och vin
Kör honom med sitt anhang ut
Och sen med en ovänlig min
Ryck remmaren ur hans trut
Tycker du att graven är för djup
Nå välan så tag dig då en sup
Tag dig sen dito en dito två dito tre
Så dör du nöjdare
Säg är du nöjd min grannen säg
Så prisa värden nu till slut
Om vi ha en och samma väg
Så följoms åt Drick ut
Men först med vinet rött och vitt
För vår värdinna bugom oss
Och halkom sen i graven fritt
Vid aftonstjärnans bloss
Tycker du att graven är för djup
Nå välan så tag dig då en sup
Tag dig sen dito en dito två dito tre
Så dör du nöjdare

Så sänker sig natten över den lövträds-klädda sluttningen med
sina snickarglada sommarvillor .

I ett Tornrum nattar Pigan Stefan och Louise ...

I en rabatterad trädgårdsgång vandrar Promander och Redaktörn
så sakteliga mot Syrenbersån - Pigan spanar och nickar .

Bankdirektörn och Greven pokulerar kamratligt vidare ...

Adrian och Harry har stuvat sig i Båtens kabyss .

Småpratar och skuffas .

TIDNINGSPROMENAD I PYJAMAS

Redaktörn är vid sin pulpet , inbegripen i en artikel .
Han anar sonen bakom sig . Denne är i flanellpyjamas med
siden-morgon-rock .

REDAKTÖRN : Har inte skolan börjat ?

STEFAN : För en vecka sen ...

REDAKTÖRN : Jaså ... jaha ... tiden går . Hur gammal är du nu ?

STEFAN : Har jag glömt .

REDAKTÖRN : Jasså ... jaha . (reser sig , ignorerar pyjamasen ,
skyndar iväg) Glöm inte skolväskan !

Han skyndar ner mot Redaktionsrummen ... Stefan hänger på .
Journalisterna observerar klädseln endast med höjda ögonbryn .

Det resoneras och skyndas vidare nedför trappor , genom
glasdörrar , korridorer , spiraltrappor , genon sätteriet och
slutligen ut i tryckeriets dundrande maskinhall .

Redaktörn har ett skämt ,
en axelklapp och ett leende för var och en .

Så hos Olsson i fotolabbets rödglödgade mörker .
Olson seglar upp en bild ur syrabadet . Bilder från Zigenarvisiten
hänger på tork . Utan att ta blicken från framkallningen
konstaterar Olson Stefans morgon-mundering .

OLSON : Senaste Amerikamodet , månnтро ?

STEFAN : Nä , mer kina-inspirerat !

Olson tänder i rummet och först då
vänder Redaktörn sig äntligen om och upptäcker sin son .
Han lyfter smilande upp honom tätt till sig .

REDAKTÖRN : Vi lär inte för skolan ...utan för Livet .

STEFAN : Non Scholae sed Vitae ... do ...

BÅDA : DOCEMUS!

BRUNOS KYFFE

Brunos Mor vaknar av den diskreta knackningen på dörren till det
lilla sovrummet , där sängen , komoden , toalettskåpet stängas om
utrymmet . Hon får till ett leende som övergår i hostningar .
Bruno tänder sänglampan , sätter undan kaffebrickan med
skorporna och tidningen . Där är en bild på zigenarfamiljen .

I det följande ägnar sig sonen omsorgsfullt åt morgonceremonin
hos den magra och bleka modern ; Medicinering , tvättfat ,
bäddning , småplock ...

BRUNO (Citerar i en voice-over :) ”Stöldvågen i Tannefors med
omnejd har nu fått sin förklaring och förmodade slutpunkt .
Det var i förra veckan som äldre i området sade sig blivit bestulna
på olika värdesaker . Brotten misstänks ha skett
i samband med Lottförsäljning .

Ynglingar i förtroendeingivande scoutuniformer lurade de gamla på ett för stöldligor välkänt manér . Medans den ene glatt konverserade runt utlovade lottvinster , bad den andre om ett glas vatten och snokade runt hos de boende .

Dessa fann snart ut den bittra sanningen ; Försvunna minnessaker , guld-och silverföremål och andra ting med kärt värde .

Vid en nattlig polisrazzia stoppades fyra representanter för motorburen ungdom . Dessa sade sig ha upptäckt en Tjuvgömma i den så kallade Luffarladan och att de därstädes varande "Zigenar-packet" var de skyldiga .

Polisen konstaterade att de anklagade var Plåtslagare Albin Svensson med familj som semesterrest med faderns gamla ekipage . Slutmålet var Hjulsbro där hans romska familj en gång i tiden erbjudit såväl kittelflickning som spående i händer . Myndigheten hade försiktigtvis erbjudit en inhägnad bakom brandstationen . Kvällstid bjöds sommargäster och bofasta på musik och dans till fiol och dragspel .

Kriminalgåtan fick också sin lösning i och med att de beslagtagna ryggsäckarna med stöldgods kunde spåras till de sankte-modiska delinkventerna . Dessa har nu berövats sina scout-uniformer och är ävensom ett fall för Barnavårdsnämnden ."

Modern har försiktigt doppat skorpan . Bruno har avslutat sina rutiner . Han bläddrar fram dagens skämtbild ; en gumma halvdöd i utdragssoffan och gubben på pinnstol bredvid .

BRUNO : "Sanktemodiska delinkventer" Skenheliga Satar . Jag gillar Stefans farsa . Han bevarade Skandialigans anonymitet . Och Grevens . Du vet han med invalidvagnen och klättergubben i S:t Larsparken . Nästa Söndag ... ska vi försöka ... ta oss dit ... Här är veckans Skämtbild : "Gumman suckar : Nu du Axel dör jag nog snart ! Axel : Elsa lilla , du bare löver och löver ..."

Mamman skrattar ut de sista skorpsmulorna .
Hostningar och sen ett leende .

MAMMAN : Du brås ... hhhh ... då ... på far din . Inget på allvar !

BRUNO : Hela livet är ju ett skämt . Som tur är ...

MODERN : Nästa söndag lovar jag bli bättre ...

BRUNO . "Du bare löver och löver ..."

Upp med rullgardinen ! Himmel och luft . En klätterros hakar sig fast på stuprännan . En solstråle silar fram faderns porträtt . Han har samma leende som i medaljongen , den som fick Adrian att sluta puckla på Bruno i filmens öppningsscen ,

FOLKAN RUNT STAN

Födelsedagsbrickan var som vanligt dekorerad med liten blomvas , miniatyrflaggan och det sedvanliga kuvertet med kort och dusör . Och så choklad med vispgrädde och två gårdagens bakelser från Harrys systrars konditori . Pappan spelar Happy Birthday ..

HARRY SR : Ha den äran Ponken . Elva år ! Då är du vuxen !

EBBA : Min Gosse blir aldrig vuxen . Alltid min lilla älskling !

JUNIOR : BLÄHÄÄÄ ... (kollar kuvertet) Oj , Tack ...

SR : Vi dubblade ... för ... ja ... mamma förklarar !

EBBA : Ja usch , vi hade ju lovat en cykelutflykt på eftermiddagen men , ja ... pappa förklarar .

SR : Jaha . Jo ... Lunchmusiken på Lampes ... sen begravningskaffet på Anna Samuelsson ... sen cykla iväg för ett bröllop på Bjärka Säby .

JUNIOR : Och sen fülle-fabröderna på Odd Fellows ...
Du och jag då Mamma ?

EBBA : Usch Ja ... det kom in ett Femtiårs-kalas ... förstår du ...
men på söndag kan vi cykla till Stjärnorp och slottsruiinen ...

JR : Om den finns kvar ...

SR : Efter skolan så kan du bjuda dina kamrater
på Skandia-caféet !

JR : Om det finns kvar !

De kramar honom som hastigast . Det knackar på pianodörren .
(Här börjar ett piano-pottpuri) Pappan buntar ihopa sonen och
sängkläderna och swishar ut honom i hallen .
Han öppnar dörren mot farstun ; hyschar åt Louise som står där
hemlighetsfullt leende . De börjar på "Elisen" .

Det följande Musikmontaget innehåller en kort-kavalkad av
Harrys biggest Hits ; "Med en enkel Tulipan"
"Fruhlingsrauschen" , " I en klosterträdgård" , "Boxarkungen
Dempsey" och några till som passar sig ...

Något senare sitter en moloken Junior med skolväskan i trappen .
Plötsligt läggs en halsduk framför de tårfyllda ögonen .
Louise hand bogserar honom ner de tre Trapporna .
När portdörren gnisslat upp hörs Hurranden .

Ögonbindeln lossas och framför honom står Pappan iförd
motorcykel-goggles och slokande lädermössa .
Han kliver åt sidan . I en folka cabriolet 1953 års modell ,
sitter Ligan på varann . Modern lyfter bort rödtops-mössan och
ikläder den ömsom snyftande ömsom smilande sonen
en lagerkrans med sensommar-blomster .
Hon vinkar iväg ekipaget .

JR (till Pappan) : Lova att inte jobba nåt mer ..

SR : Europa nästa ! (sjunger : ”Jag längtar till Italien !
Till Italiens sköna land ! Där små citroner gula ,
de växa uppå träd” ...

Nu begynner en födelsedagsrunda till släktens olika
blomsteraffärer där mostrar och morbröder grattar och
presenterar ; Öllegårds Hovblomsterhandel på Platensgatan , Iris vid
Kyrkogården , Bellis på Vasavägen , Gottfridsbergs Blommor &
Grönt ...

Så slutligen vandring och picknick i Stjärnorps-ravinen
och sedan finalen . Kapp-klättringen upp i Tornruinen .
Flaggan fladdrar , måsarna landar för brödsmulor och utsikten
över Roxen och stadens domkyrka har aldrig varit vackrare .

Han får en puss av Louise , sen av Stefan ... men när resten av
gänget radar upp sig , klättrar Harry till allmän förfäran upp på
tornstaketet . Hållande sig i flaggstången räcker det dock med en
segergest och singlande av blomsterkransen upp mot molnen ...

AFTON PÅ TAKTERASSEN

Mellan takåsarna på Sparbankens sekelskiftes-palats fanns en
liten terrass , mer balkong kanske , som hade utsikt åt alla
väderstreck ; kvarterets kåkar med innegårdar , torn och tinnar
på kyrkor och byggen . Röken från kåkar och industriskorstenar .
Berg och slätt . Stångån och Roxen .

Louise gör läxor . Vad Bankdirektörn ser vid sin vilstol och
aftongrogg . Men egentligen ritar hon dagens firande .

LOUISE : Jag tror Mor är förtjust i Redaktörn .

DIRREN : Jojavars . Jag är också förtjust i Redaktörn .
Ledarna är blaha ... men kåserierna är Haha !
Om man säger så ... Skål på mig !

LOUISE : Tänk om dom pussas då !

DIRREN : Det är hon väl värd ! Din mor är en blodfylld kvinna !

LOUISE : Hur mycket då ?

DIRREN : Så det räcker ... Kontinentala rötter ser du !

LOUISE : Jag trodde hon kom från Italien ...

DIRREN : Jodå . Mina Röda Kors ... kontakter ...
(Tyst och minns) Bara skinn och ben ...

LOUISE : Hon vill aldrig berätta ... det var bara soligt och varmt ...

DIRREN : Soligt ... och varmt ... Vad läser Du ?

LOUISE : Naturlära !

DIRREN : Naturlära ... sånt är viktigt i tillvaron ... skål mig själv !
och du min skatt !!

Louise läppjar på Smultron-drickan och får i sig sista mazarinen .
Hon ritar ett hjärta över Adrian i teckningen av
gruppen i ruintronet . Sen ett över Harry .

SISTA SLUSSNINGEN

Höstlöven dinglade ner över takåsarna på kvarnarna vid
Tannefors Sluss . Fallet forsade vilt .
Kvarnhjulen snurrade . Lastbilar och hästskjutsar avlöste varann i
de branta backarna . Livets nödvändigheter i form av mjöl ,
textilier och annat gods lassades och lossades .
El & Vattenverk slumrade i sina vackra tegelbyggen .

En pråm lastad med ved låg vid en av bryggorna .
Mannen , som vi minns från Adrians och mammans besök vid
Tinnerbäcken , drar skottkärran fram och tillbaka på den rangliga
spången . Två av hans barn hjälper till . En minsting tittar på .

En fartygsvissla skär genom kakafonin av rusande motorer ,
ropande röster och en och annan gnäggning och hundskall .
Passagerarfartyget Kinda tränger sig in i den övre slussen .
Tre vattentrappor ner väntar Dirrens mahognybåt på entré .

Minstingen får iväg Vedhandlarn upp mot Slussen .
Något vingligt knatar de uppför backen och återfinns
omsider vid en av Slussportarna .
De två andra barnen trälär vidare ...

Slussvakten Rundbom övervakar från Sluss-stugans veranda .
Han viftar kommandon åt de fyra ungdomarna som ska sköta
slussningen vid broar , luckor och diverse mekaniska spel .
Så ser han Dirren mödosmat kånka sig upp för backen .

De slår sig ner på verandan . Silverpluntan smugglas fram ;
Nu får de skilda manskapen sköta sitt .

RUNDBOM (norrländskt) : Hur mår den gamle
penningmånglarn ? Trodde int du skull klara backen !

DIRREN : Klarade du trapporna på "Logen" , så fixar jag nog
backen . Skål , du vilde Norrbagge !

RUNDBOM: Det var Skurkärringens fel ! Vad fan , int visst jag att
fruntimren jobbte natt å såg trappen ! Skål Broder !

De följer skådesplet runt Kinda , som nu sänker sig i
vattengraven . De vinkar åt Passagerna vars nästippar
försvinner i djupet . Rundbom gestikulerar åt sina assistenter .

DIRREN : Nya Mannar ser jag !

RUNDBOM : Präktiga pojkar från trakten !
Ja , de hade litet hyss för sig ... så ... "Nämnden" skicka hit dom .

DIRREN : Ja , du har ju god hand med ungdomar . Hrm .
Hyss , sa du ? "Barnavårds ..."

RUNDBOM : Ja , de hade korpat litet i stugorna ... men vem har
inte roat sig med dylikt .

DIRREN : Inte jag ! Sjätte budordet ... eller sjunde nånting .
Inte undertecknad !

RUNDBOM : Nä , Inte på den tiden . Skål .

DIRREN : Skål , Broder Kain .

Kinda-fartyget är i sista Slussen . Rundbom och Dirren gör
sällskap . De morsar på de närmsta gossarna .
Det är två bekanta nunor . En gång uppnosade i Scoutdräkter .
Numer med bortvända blickar och under luggar .
Halvvägs ner i backen erinrar sig Dirren deras fysionomier ...
Ö-LIGAN !!! Och sätter raket-fart ner mot motorbåten .

Motorkryssaren siktar in sig på första slussen .
En oroad Bankdirektör rattar sig försiktigt framåt .
Lilla Louise låter mistluren få till varningsrop .
De fyra Ligamedlemmarna i varsitt hörn med varsina tampar .
Två av Fienden öppnar första slussporten och avvaktar med
armarna i kors . Illmarigt spejande neråt .
Stänger till när båten glidit in .

De fångar Ligans tampar och redan nu börjar skärmytslingarna
medelst häftiga ryck och andra retsamheter .
Två andra Ö-ligister öppnar luckorna på fullt ös och båten rister
och svänger i sin svarta grav .

I andra Slussen har Slaget eskalerat .
Ligan har kluvits i två , då Bruno och Adrian skuffat till sig repen ,
efter ett mindre gruffande , som Rundbom avbrutit med sin
hökblick . Göte och Gösta vid bakre portarna stänger ...
Med en glipa ; vilket fördröjer hissningen uppåt .

Nu börjar Rundbom ana ugglor i vallgraven .
Han ryar och rättar sina mannar till ordinarie positioner .
Han och Dirren gestikulerar men orden dränks av Louise
förskrämda "Hesa Fredrik" .

Tredje Slussen och slagets slutpunkt .
Ligan och Ö-gängets strid har fortsatt accelererat .
Och när bakre portarna stängs är slagsmålet ett faktum .
Fler nyfikna förenar dig med det vanliga åskådargänget .
Rundbom manglar sig in i den skrånande hopen ...

Nu händer något otäckt som får skildras i ett slow-motion montage
där de korta sekvenserna slutar i en frysbild .
Musiken är "Jerusalem" . Beckblås och dova trummor ...

Vedhandlarn har somnat på en bänk vid svängbron ovan sista
slussen . Hans lilla barn har nyfiket tagit sig ur hans famn ,
går nedför sluttningen och äntrar plankspången .
Han håller sig i det rangliga räcket . Stannar vid de övergivna
Luckkranarna . Hans fot trampar i luften i glipan mellan portarna ,
handen försöker greppa de taggiga järnstängerna ...
Hans fingrar blir oljiga ... han tappar fästet .

Flera skrik väcker Pappan . Han ser några ynglingar som kämpar
med vattenluckorna . Folkhopen har splittrats och snurrar
hjälplost kring olycksplatsen . Pappan famlar sömndrucket efter
sonen . Ögonen skräckfyllda . Han studsar upp och springer
vacklande nedåt ...

Louise ser skärrad ut över relingen på den skakande båten .
Harry och Stefan är snart vid hennes sida .
Adrian och Bruno klättrar nerför portarna , assisterade av
Börje och Örjan hållande i repen .

I vattenvirvlarna anas sonen . Plötsligt vid ytan ... sen
försvunnen . Fadern kastar sig handlost ner i djupet .
Han försvinner i det svartvita skummet , dyker frustande upp ,
greppande en tova växtlighet ... i den slippriga väggen håller han
sig fast med ena handen , famlande med den andra .

Vattenkaskaden ovanifrån lyckas grabbarna få bukt med .
Nu öppnas de nedre luckorna . All fiendeskap är borta .
Fraktionerna hjälps åt med alla mekaniska moment .
En livboj halas mellan dem . Ytterligare en kastas ner .
Gösta och Bruno dyker i strömmarna .
Fadern håller i den medvetstlösa sonens tröja ; men han glider ur
greppet och dras ner i djupet .

Under ytan simmar de två räddarna om varann i det slemmiga
vattnet . Så skymtar barnets likbleka ansikte .
De fångar honom ... men en svart skugga överrumplar dom .
Fadern får en sista glimt av sin son .
Han slutar kämpa och sjunker till botten ...

Sluten i livbojen halas sonen upp mot hjälpande händer .
Adrian har förenat sig med Börje och Örjan .
De håller i den andra livbojen i riktning mot Bruno , som gör
fruktlösa försök att lokalisera fadern ...
Harry och Stefan hanterar tampar och båtshakar i kamp mot de
hala stenväggarna . Båten har sjunkit och bottenvegetationen anas
vid bakre luckorna ... nu stängs de .
Louise håller sig blundande tätt intill pappan .

I ett sista dyk får Bruno upp Vedhandlarns livlösa kropp .
Från lejdaren kommer Adrian och Harry vadande .
Göte och Gösta klättrar ner och med gemensamma krafter lyfter
de den drunknade fadern mot båten .
Hans ansikte stirrar med stelnad blick ner mot de alltmer
stillnande vattenvirvlarna ...

FESTEN VID FRILUFTSTEATERN

Jerusalem-melodin avslutas av den stora Orkestern .
Den innehåller Frälsis svarta , I4:as grå och Saabs
blå uniformer . En bunt amatörmusiker bidrar med fler kulörer .
Alla trängs på en scen byggd på en Vedhandlar-pråm .

En fanborg av nordiska flaggor pryder utsikten
mot Stångån och "Hawai"- ön . Vid horisonten skymtar
Kinda kanals slustrappa .

Framför leder en bågbro över till en liten ö där kvällens
underhållare döljer sig bakom en Ridå-presentation , där Adrian
målade motivet ; En vy från Tinnerbäcken , Vedlagret och framför
på pråmen poserar en leende Vedhandlare med fru
och en mager ungscock , som vinkar till publiken .
Nedanförl är de i levande exemplar . Minstingen i moderns knä .
Klädd som vid drunkningen .
Fast vatten-kammad och ny-struken .

Det är tidig höstkväll i Snuggan-parken . På och i värmande filter
är hela amfiteaterns naturliga gräsyta fullsmockad av alla
Linköpings olika samhällsklasser . I lycklig förbrödring !
Applåderna tar slut och Redaktören står redan på taket av den
kamouflage-målade Högtalarbilen och vid en mikrofon .
Harry Sr kompar diskret hans tal .

REDAKTÖRN : Galanta Herrarna och Sköna Damerna ... och så ni
andra !!! (spridda skratt) Jag är en Dubbel-natur ska jag
erkänna . På ena sidan - i tidningens ledarspalt - grubblar jag över
Världens eländiga tillstånd med fattigdom , krig och annan
jävelskap . På sista sidan ironisera jag över Mänsklighetens alla
diktatorer , översittare och andra svaga själar !
Andra må bedöma vad jag är bäst på ! (Garv från Dirren !)

Ikväll sörjer vi Vedhandlare Siegfried Krautze .
Och hyllar hans hjälteinsats vid den förfärliga olyckan ...
Som krigs-flykting byggde han upp en förnäm handel
här vid ån . Skaffade familj , kunder och många vänner .
Freden var välsignad . Men med tiderna kom nya transporter , nya
metoder för uppvärmning ... affärerna ... ja ...

Siegfried beskrevs som : En arbetsmyra . En god kamrat . En
lustigkurre . Så ikväll hyllar vi hans minne med sång , musik ,
underhållning och en och annan applåd (den växer snart ...)
Och tusen tack till Er alla som bidrager till denna vår
Välgörenhets-föreställning . Upp med ridån !

Promander i full primadonne-ornat och hennes frack-klädde
Bandirektör inleder allsången :

DIRREN :

Nu för tiden var person håller på med suggestion
Och själv man avgör nu sitt väl och ve.
När den stora skrällen kom köpte jag en bok därom,
Hatten av för gamle herr Couée.
Jag lärt att hur åt helsike den hela än må gå
Ska man bara hålla huvu't upp och säga så:

PROMANDER & PUBLIKEN:

Bättre och bättre dag för dag,
Bättre och bättre dag för dag.
Bara glädje hjärtat rymmer,
Strunt i sorgerna och alla bekymmer!
Om än ställningen är svag, så sjung med välbehag:
Ah-ah-ah-ah-ah-ah!
Det går bättre och bättre dag för dag.

PROMANDER :

Jämt och ständigt man oss glatt med krascher, skoj och extraskatt,
Humöret rent utav jag skulle mist,
Om jag inte, som ni sett, kunde ta det hela lätt,
Gudskelov att man är optimist.
När banker går kaputt och bringar andra med på fall
Och själv jag följer med, så säger jag i alla fall:

BÅDA & PUBLIKEN

Bättre och bättre dag för dag,
Bättre och bättre dag för dag.
Alla får vi våra slängar,
Lyckan hänger inte bara på pengar!
Vid vart grundligt nederlag så hoppfullt sjunger jag:
Ah-ah-ah-ah-ah-ah!
Det går bättre och bättre dag för dag.

REDAKTÖRN DYKER UPP :

Vi har haft en diskussion, om hon kan väcka vår passion,
Den kvinna som är över trettio år.
Frågan är ju delikat, men som verklig diplomat
Så löser jag den lätt som ni förstår.
Nog kan en liten backfisch bjuda oss ett svärmeri,
Men ska jag vara ärlig tror jag kvinnorna dock bli

REVYGÄNGET (LIGAN) FÖRENAR SIG :

Bättre och bättre dag för dag,
Bättre och bättre dag för dag.
Dom blir också mera trogna,
När dom hunnit, som man säger, bli mogna!
När du tar dom överlag, så sjung med välbehag:
Ah-ah-ah-ah-ah-ah-ah!
Dom blir bättre och bättre dag för dag.

ALLA MED FULL ORKESTER :

Bättre och bättre dag för dag,
Bättre och bättre dag för dag.
Bara glädje hjärtat rymmer,
Strunt i sorgerna och alla bekymmer!
Om än ställningen är svag, så sjung med välbehag:
Ah-ah-ah-ah-ah-ah-ah!
Det går bättre och bättre daaag för daaaaaag ...

I skymningen tänds kulörta lyktorna . I en ensam strålkastare
inträder nu Bruno på scenen som eken-kisad Swingpjatt .

BRUNO : Att schappa eller inte schappa .
Ä vellan inge å snacka om .
Äre inte Morsans gnat så äre farschans snytingar , serru .
Äre inte föräldraskapet som strular
så äre Bengen och Sossdonnan !
Spotta å spola , säger en annan , bara !

Tänk efter , Pysar å Sländor , ska gänge bara
så där utan vidare assieppptera va skit som helst från
Plugg-majar , Lumpen-lakejer å Bov-bossar !
Va ? Vaaa !! Fattar Ni klyket ?

Nä gamla Svedala e inge för oss Nalensnajdare ... knetofs , en
halvböj sponken åsså litet prassel i höskrindan .
Neee ... Staterna Grabbar ! De e de land av de fri !
Knegar en vecka eller så ... sen är man på det torra .
Näevars ... här gällere å schappa snarast ...
Eller pröva hakkarirri ! Schwopp rakt i kistan !

Nävars Ni Dönickar å blekfisar ! Ryck upp er för attan !
Här har ni Krattan . Swinga runt ! Bugga på !
Säger en annan . Undertäcknad asså !

Mot Slutet har Adrians vispar smekt trumskinnet och hans farsas
saxofon förföriskt viska : Basin street blues . "Greven från Ladan"
i nypressad smoking gör entré och exekverar med värsta Ludde
Armstrong-rösten :

**Now won't you come along with me
To the Mississippi?
We'll take a trip to the land of dreams
Blowing down the river, down to New Orleans**

**The band is there to meet us
Old friends to greet us
That's where the line and the dark folks meet
A heaven on earth, they call it Basin Street**

Stefan och Louise sällskapsdanser sig in i balkläning och frack ...
Snart också Prima Ballerinan Semanski och den uråldrige
Ackompagnatören . Ett udda par i Storlek men överlägsna i steg
och svepande turer .

I said, Basin Street, Basin Street
Where the elite always meet
Down in New Orleans, the land of dreams
You'll never know how nice it seems

Or just how much it really means
Just to be, yes, siree, in New Orleans
The land of dreams where I can lose
My Basin Street blues

I det upp-boppade mellanspelet kommer hela orkestern loss ;
samtidigt som Stefan och Louise steppar igång en bugg-dans-
variant . Dansskoleparet stenar upp ...
men swingar sen med ...

Now, you're glad you came with me
Down the Mississippi
We took a trip in a land of dreams
And floated down the river down to New Orleans

Where to, Basin Street, Basin Street
Where the elite always meet
Down in New Orleans, the land of dreams
You'll never know how, how much it seems

Ö-gänget , Örjan , Börje , Göte och Gösta har återfått sina
Scoutmunderingar och passar nu på när Publiken är som gladast
att attackera med bössorna vid radkanterna .
Det skramlas och prasslas när de improviserad korvburkarna far
runt i folkmassan ...

Natten smyger på med en måne över vattenglittret .
Strandpromenadens lyktor lyser mellan lindarna .
Fotograf Olsson kamera blixtrar ...
Mens Harry intonerar finalmelodin kommer ett montage av
Olssons bilder av ensemblen , varieté-artisterna ,
musikerna och den entusiastiska publiken .
En av Vedhandlarns leende familj .

Åter till rörliga bilder , när en Mahognybåt bogserar iväg pråmen
med Skandialigan och Ö-gänget . Musiker , publik och annat löst
folk väljer lämpligt väderstreck och går hem promenadledes ...
Till eftertexterna och Taubes allsångs-hymn .

EBBA :

Så länge skutan kan gå, så länge hjärtat kan slå
Så länge solen, den glittrar på böljorna blå
Om blott endag eller två, så håll tillgodo ändå
För det finns många som aldrig en ljusglimt kan få

HARRY SR & JR

Och vem har sagt att just du kom till världen
För att få solsken och lycka på färden?
Att under stjärnornas glans, bli purrad uti en skans
Att få en kyss eller två i en yrande dans?
Ja, vem har sagt att just du ska ha hörsel och syn?
Höra böljornas brus och kunna sjunga
Och vem har sagt att just du ska ha bästa menyn?
Och som fågeln på vågorna gunga
Och vid motorernas gång och ifall vakten blir lång
Så minns att snart klämtar klockan för dig, ding, ding, dong

ALLA TRE :

Så länge skutan kan gå, så länge hjärtat kan slå
Så länge solen, den glittrar på böljorna blå
Så tag med glädje ditt jobb fast du glider
Snart får du vila för eviga tider!
Men inte hindrar det alls att du är glad och ger hals
Så kläm nu i men en verkligt sju-sjungande vals

HELA ENSEMBLEN :

Det är en rasande tur att du lever, min vän
Och kan valsa omkring uti Havanna
Om pengarna tagit slut, gå till sjöss om igen
Med karibiens passadvind kring pannan

Klara jobbet med glans, gå iland någonstans
Ta en kyss eller två i en yrande dans
Så länge skutan kan gå, så länge hjärtat kan slå
Så länge solen, den glittrar på böljorna blå

Slut

Men en Uppföljare är planerad : "Hjulsbro! Hollywood!" .
Ett Sommaräventyr där våra Vänner och Fiender
åter kliver in i "Filmens Värld" ...